GIAO HÀNG BẤT KHẢ THI · 2

Không mở trước tiếng sấm

Lui Eriksson

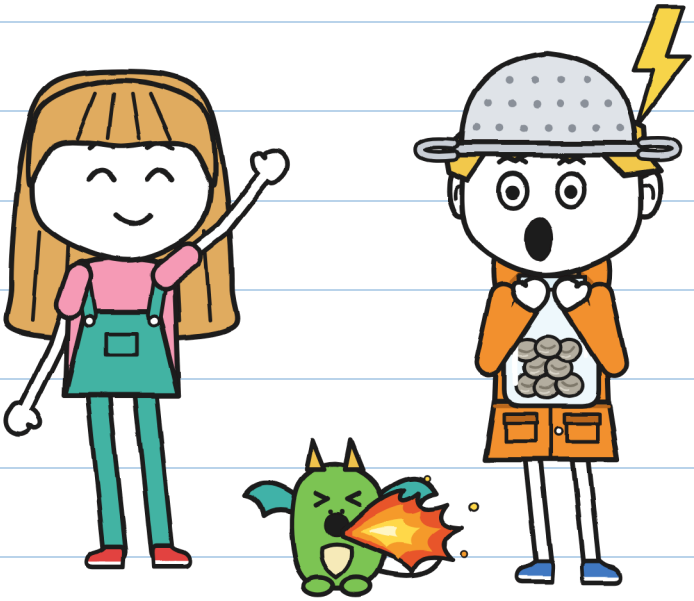

(của Guni)

CỠ XS
Mới tập đọc · 5+

GIAO HÀNG BẤT KHẢ THI · 2

Không mở trước tiếng sấm

Lời và tranh: Lui Eriksson

CỠ XS · Mới tập đọc · 5+

Bản tiếng Việt: LinguAula

Xuất bản lần đầu: 2026

© 2026 Lui Eriksson · info@linguaula.com

Được photocopy tự do, dùng cho lớp học và cho gia đình.

Tập thứ hai của bộ truyện. Tập đầu: "Gói hàng này cắn".

LinguAula

Luyện tập từng chương tại linguaula.com

Sam khong bi thuong. —J.

Không của ai khác. —J.

Nếu bạn nhặt được nó,
đừng mở trước tiếng sấm.

CHỈ TRONG TRUYỆN

Chỉ trong truyện. Cậu đừng làm. —J.

AI LÀ AI

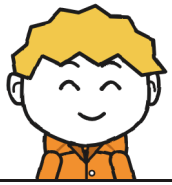

Guni, thợ săn giông.

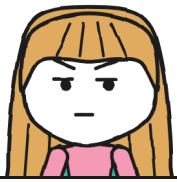

Julita viết bằng màu xanh lá.

Mẩu, rồng con.

Tonio, giao hàng cho CHỚP.

Flora, người làm vườn.

Vera chăm sóc những con rồng.

Mara, cô phù thủy.

R. gửi các gói hàng.

SỔ GIAO HÀNG 2
của Guni

CHÍNH THỨC.

"Chính thức": tớ đọc trước. —J.

Cuốn sổ 1 hết rồi. Cô Mara đưa tớ cuốn này. Cô bảo không được vẽ bậy.

CHƯƠNG 1

Thợ săn giông

Một gói hàng đang run
ở cửa hàng cô Mara.
Tớ không định đụng vào nó.
Mẩu, rồng con, bắt chước tớ.
Còn mười chín gói hàng trả lại.

RUNG KẾ
CỦA SỐ 2

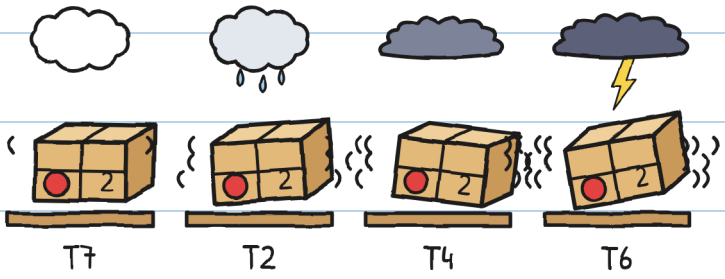

Thứ Bảy sẽ có giông. —J.

Ai nhận hàng trả lại phải ký.
Nếu không, lúc bình minh nó bay về.

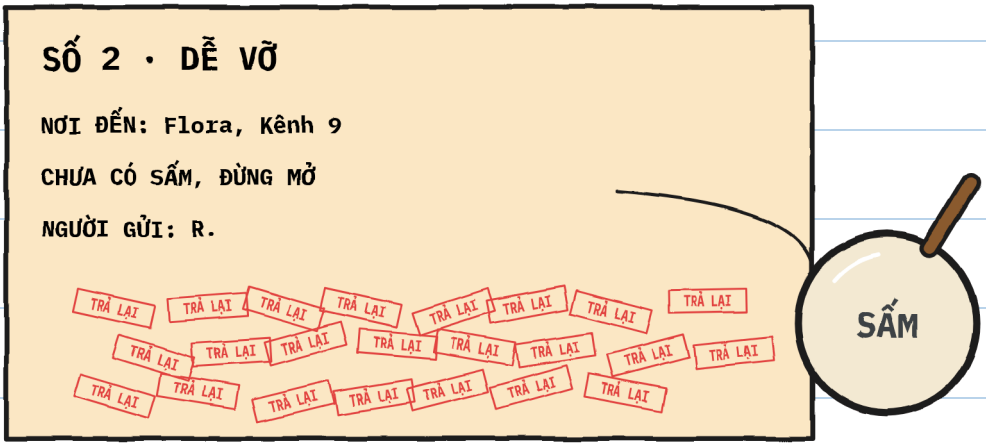

Gói số 2 có hai mươi ba con dấu.

Tớ đã đếm hai lần. —J.

—Cô đã giao nó hai mươi
ba lần —cô Mara nói.
Chưa lần nào có giông.

Cô Mara đợi bọn tớ với gói
số 2. Tonio cũng ở đó.
—Gói này —cô Mara nói—
các cháu giao. Chiều nay.

Julita nhảy lên rất cao.

Cô Mara đặt ra ba điều kiện.

1. Đi lúc năm giờ.
2. Gia đình đã biết.
3. Có sấm mới mở.

—Còn cô thì không đi ạ? —Julita hỏi.

—Cô có việc phải làm —cô Mara nói. Cô nhìn bầu trời xám.

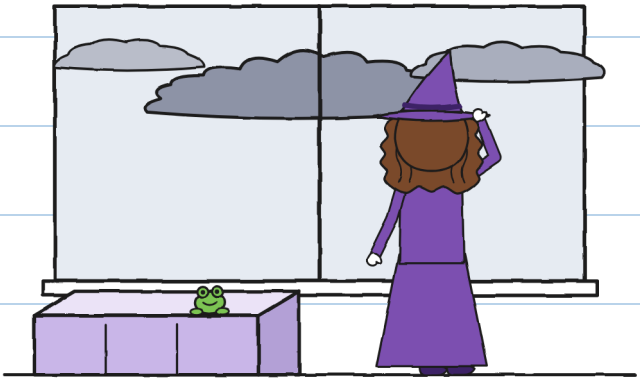

Việc gì ạ? —J.

Julita nhìn tớ.

—Cậu có thích giông không?

Và tớ nói điều ai cũng nói:

—Thích lắm. Ở khu phố khác, tớ là thợ săn giông.

Điều tớ nói

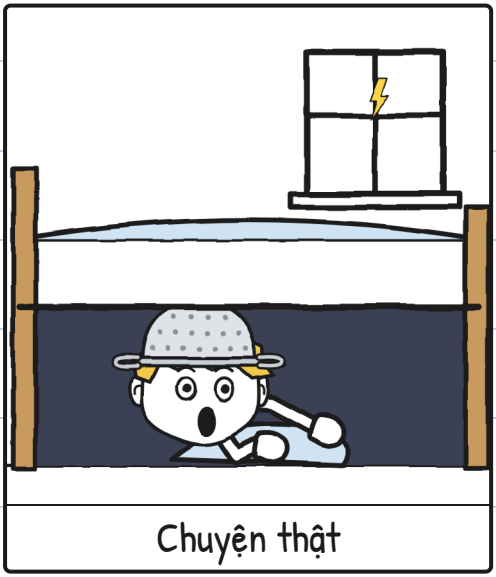

Chuyện thật

Thợ săn dưới gầm giường. —J.

Julita dạy tớ đếm giông.

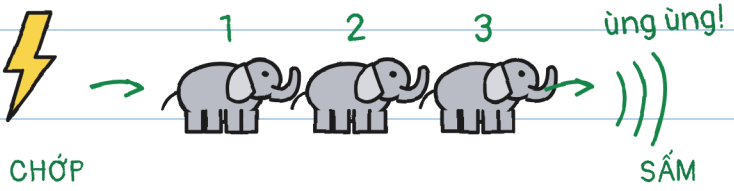

một con voi, hai con voi...

1 con voi = 1 giây

3 con voi = 1 ki-lô-mét

0 con voi = NGAY TRÊN ĐẦU!

↖ Tiếng này mở được gói.
Sấm ở xa thì không.

Nhiều voi hơn, xa hơn.

Có sấm: vào chỗ trú!

Biết thì bớt sợ. —J.

Tớ không cần đếm.

Nhưng tớ vẫn ghi lại.

Tonio đọc dòng chữ nhỏ.

—CHỚP không giao hàng khi có giông.

—Chưa mà —Julita nói.

Và cậu ta cũng đi.

Lúc năm giờ, tớ chạy về nhà.

—Con mà, mỗi lần sấm... —mẹ nói.

—TẠM BIỆT MẸ!

GÌ? —J.

Bọn tớ qua Cầu Lớn. Julita
chào mặt nước, rất nghiêm túc.

Julita đếm ba mươi con voi. Ùng ùng.
—Mở được chưa? —Tonio hỏi.

—Cái đó không mở được gói đâu —Julita nói. Vào chỗ trú!

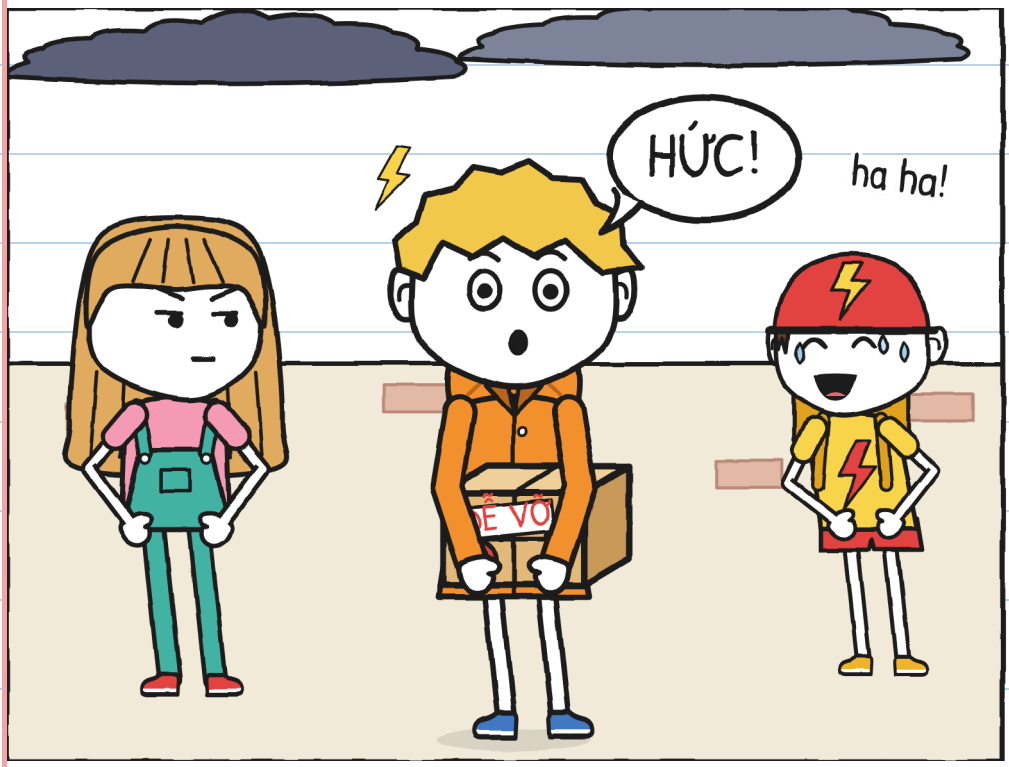

Cứ có sấm là tớ bị nấc. Không phải sợ.

Cái đó gọi là sợ. —J.

Cô Vera đợi bọn tớ cùng Mẩu.

—Nó bắt chước cháu

mọi thứ, Guni —cô nói.

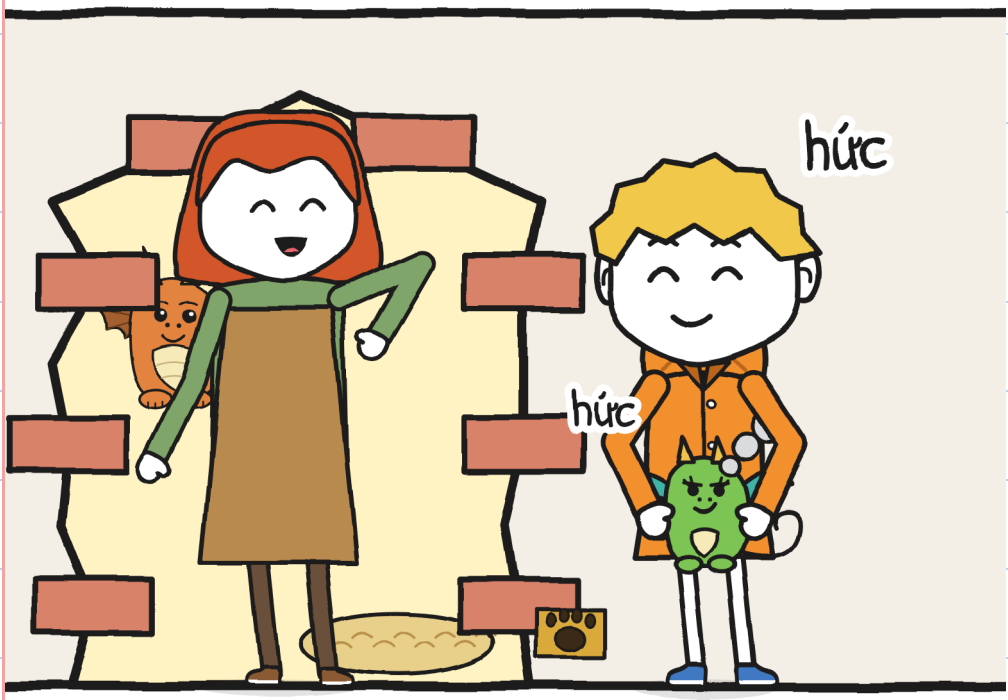

Sấm nổ. Tớ nấc, Mẩu cũng nấc.

—Vào trong, nhanh lên! —cô Vera nói.

Nhà bà Flora là nhà có hoa phong lữ.

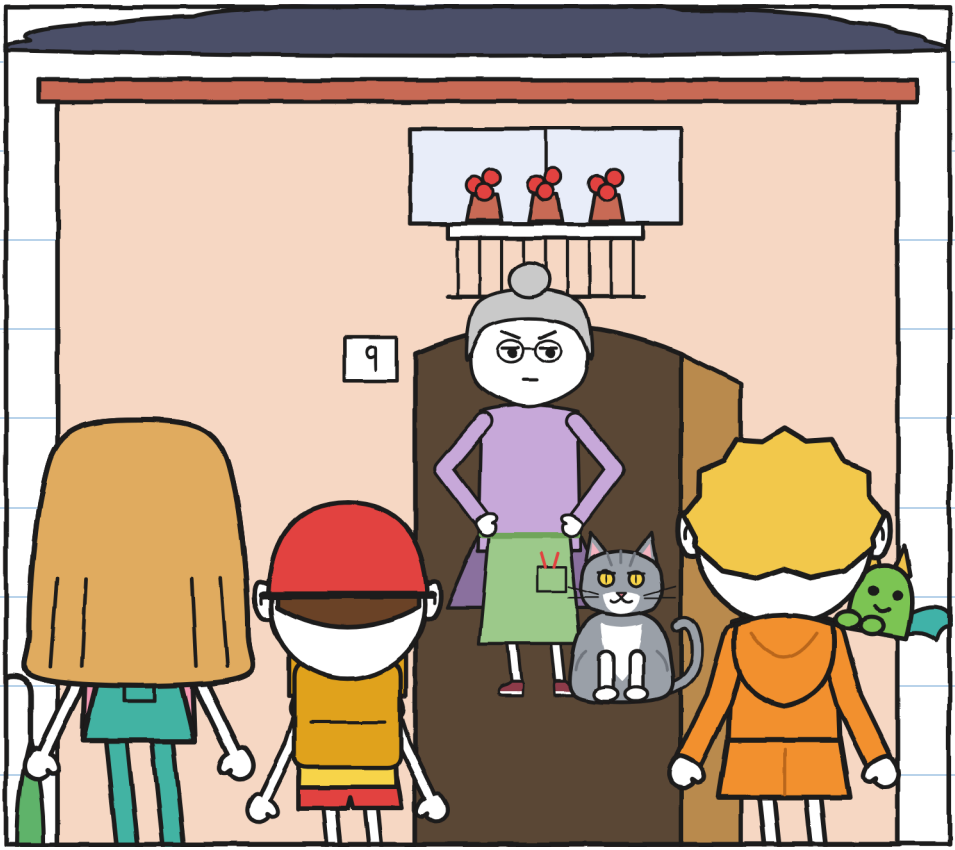

Bà Flora mở cửa.

—Vào đi —bà nói—.

Bà không ký nhận đá.

CHƯƠNG 2

Sấm!

Bếp nhà bà Flora đầy cây.

Tonio dắt xe đạp vào.

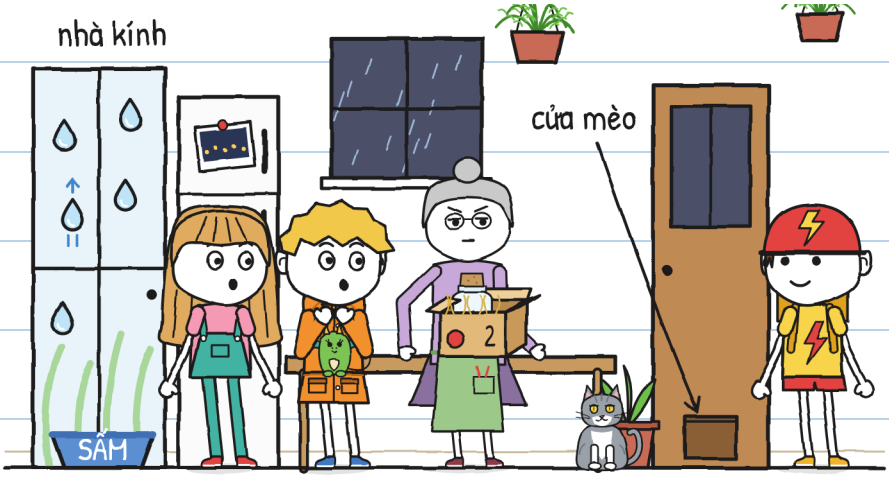

Trên kính có mấy giọt nước vẽ.

—Kính của R. —bà Flora

nói. Nó cho mưa vào.

Bà Flora mở hộp. Bên trong
có tám viên tròn màu xám.
—R. hứa đèn lồng con,
mà gửi đá —bà Flora nói.

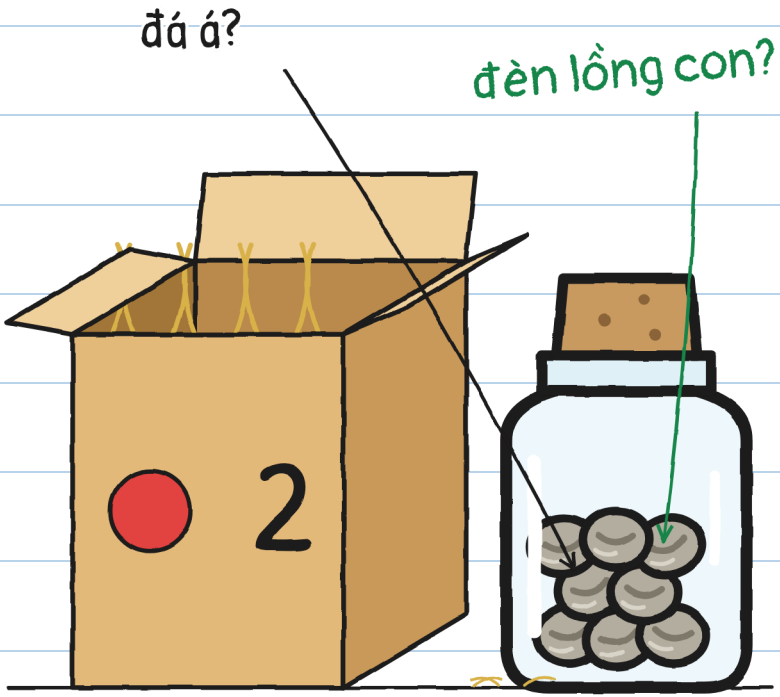

—Đèn lồng con là gì ạ? —tớ hỏi.

Bà Flora cho bọn tớ xem
ảnh cũ của con kênh.

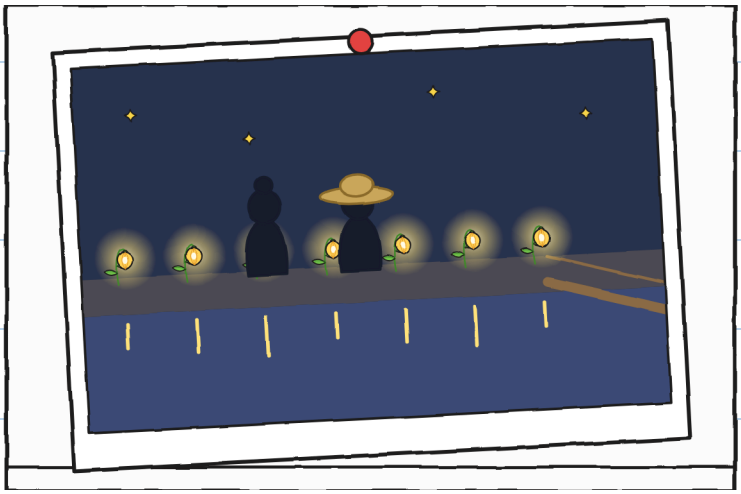

—Là cây có ánh sáng
của tia chớp —bà Flora
nói. R. thôi không đến nữa.
Vì thế con kênh mới tối.

Tớ sợ cầu ván. —J.

—R. luôn giữ lời —bà Flora
nói. Hai mươi ba lần là đá.
—Bà đã bao giờ
đợi sấm chưa ạ? —tớ hỏi.
Bà Flora nhìn tớ.
—Bà không đợi ai hết —bà nói.
Kể cả một tiếng sấm.

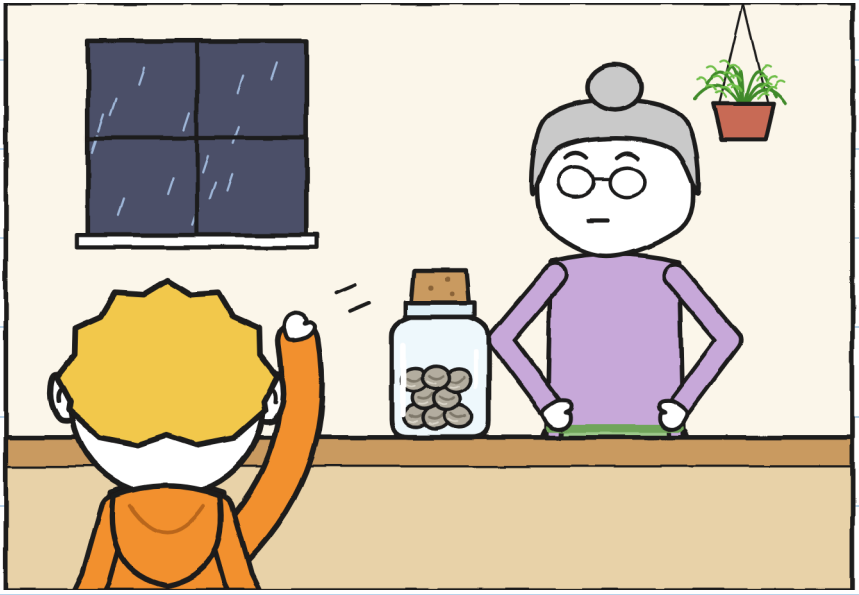

Con mèo của bà Flora tên là Sấm.

Nó xám như một đám mây.

Bọn tớ đợi giông trong bếp.

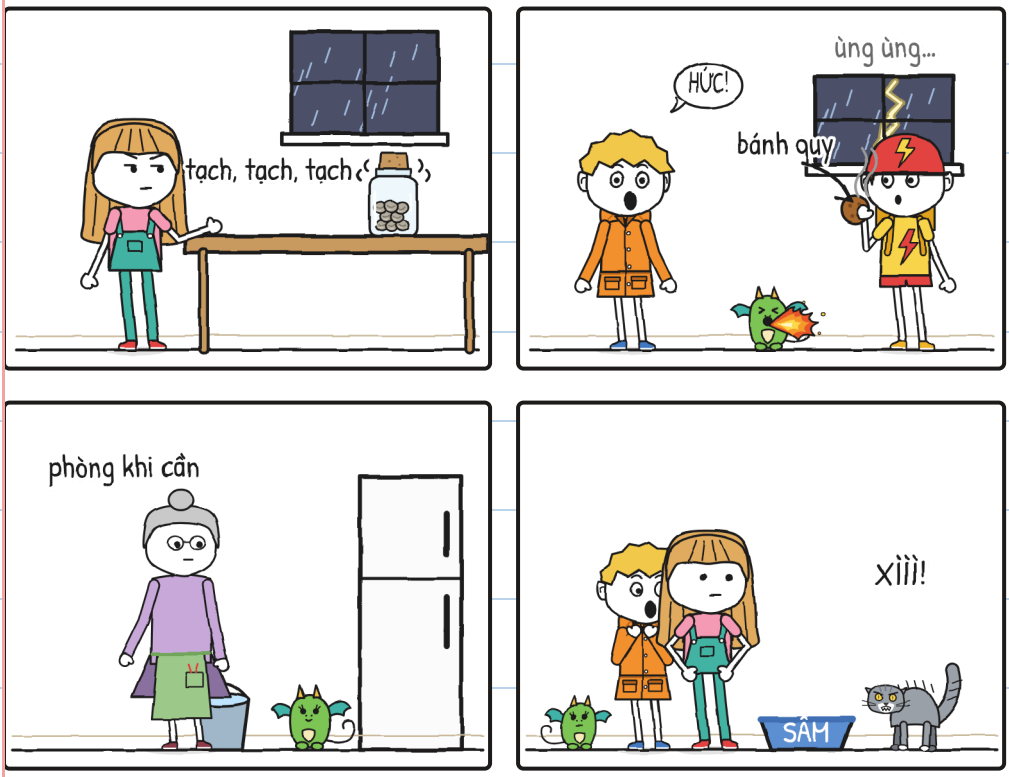

Chờ đợi là tệ nhất. —J.

Cái lọ kêu leng keng. Julita đếm:
"Mười hai con voi." Rồi: "Chín."

Mẩu phun một ngọn lửa nhỏ.
Sấm vọt đi.
—SẤMMM! —bà Flora hét.

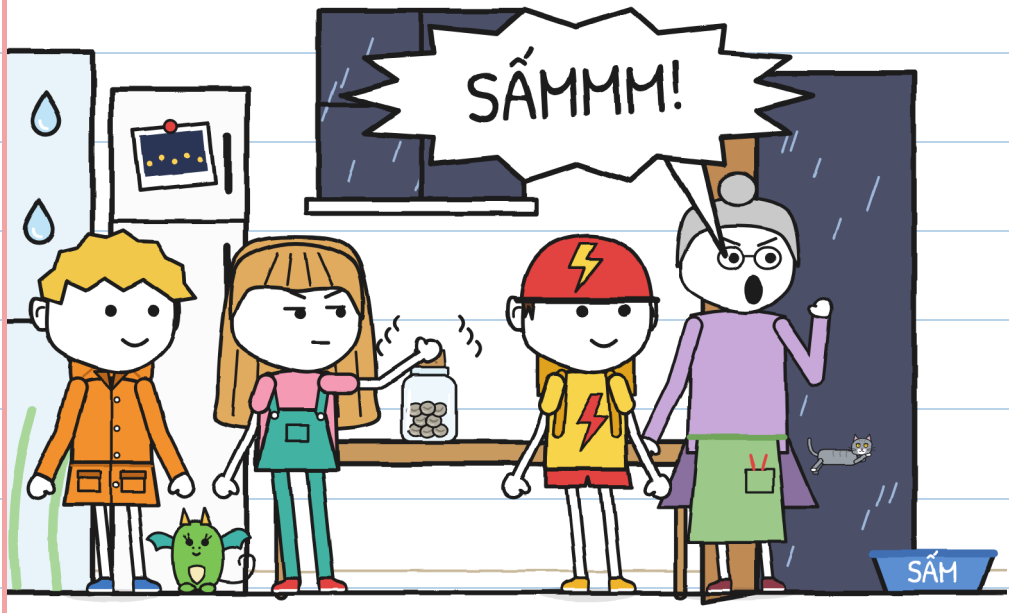

Và Julita mở cái lọ.

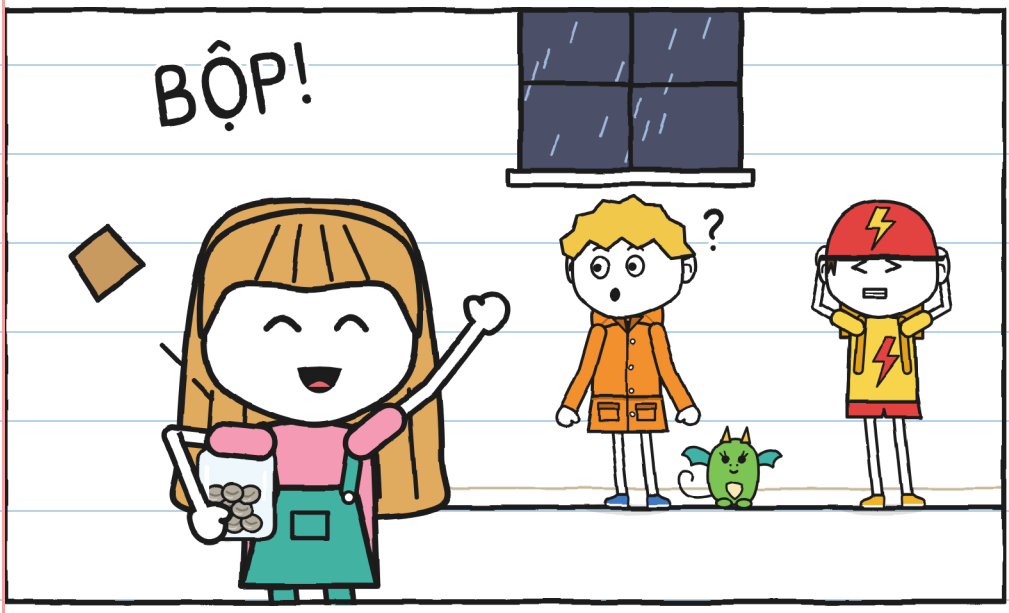

—Có sấm rồi! —bạn ấy nói.

Không có sấm. Chỉ là bà Flora hét. Sấm là con mèo.

Tớ nghe "SẤM!". Chẳng ai bảo đó là mèo. —J.

Cái lọ im bặt. Bên trong có tám viên tròn màu xám, lạnh và nằm im.

—Chúng có một đường kẻ nhỏ —Julita nói.

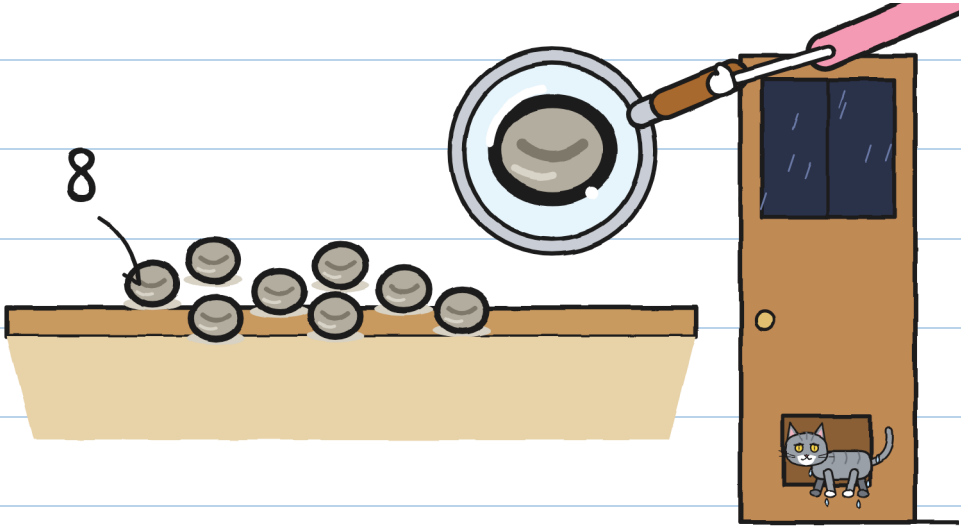

Sấm quay về, ướt sũng.

—Đá. Như mọi khi —bà Flora nói.

Julita đỏ mặt.

—Đó là hạt, không phải đá —tớ nói. Chúng đang ngủ.

—Hãy chứng minh đi —bà Flora nói.

Mới sáu giờ. Chớp. Julita bắt đầu đếm:

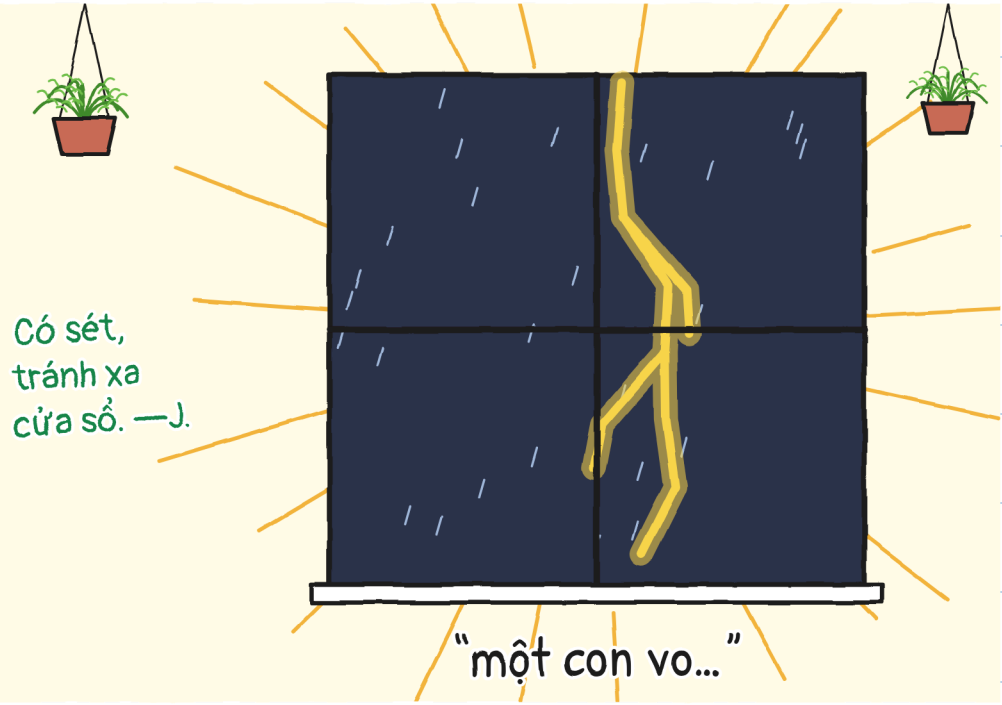

Và tiếng sấm thật tới.

Sấm và chớp cùng lúc. Giông ngay trên đầu. Kính rung lên.

Và điện tắt.

Tớ nấc. Mẩu nấc: lửa bùng.
Trên bàn trống trơn.

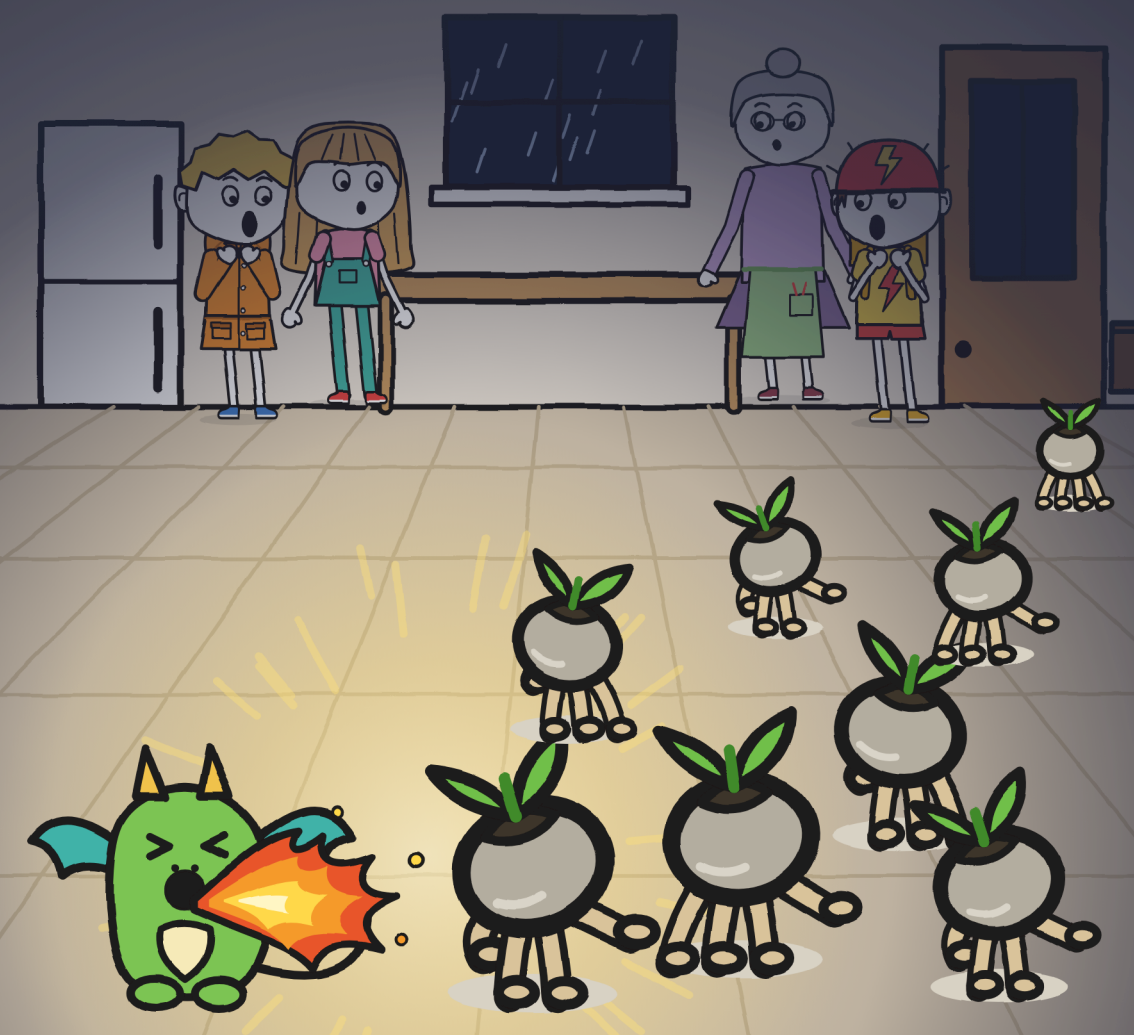

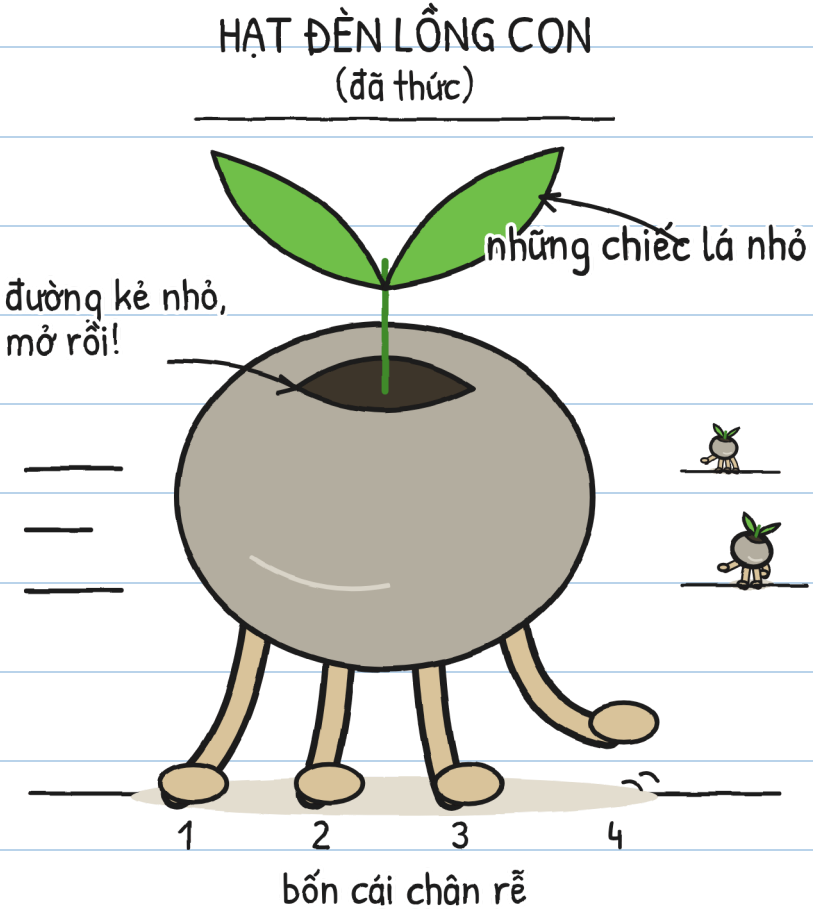

Mấy viên đá có chân.

Và gấp gáp. —J.

CHƯƠNG 3

Chúng nhúc nhích khi không ai nhìn

Trong bóng tối: tách, tách, tách.
Chúng chạy, nhưng
mỗi lần chớp là chúng
đứng lại. Tớ đội cái rá.

Trò "Một, hai, ba, đứng im", với hạt. —J.

Bà Flora rọi đèn pin vào một hạt.
Hạt đó đứng lại.
—Là hạt! Chúng thức rồi!
—bà Flora kêu lên.

Bà dời đèn đi. Hạt thứ hai chạy.
Có đèn thì đứng im. Hết đèn thì
chạy. Một cái đèn pin không đủ.

Tất cả chạy về phía cửa mèo.

Bà Flora chặn nó bằng một cái chậu.

—Chúng tìm đất ướt của cơn giông.

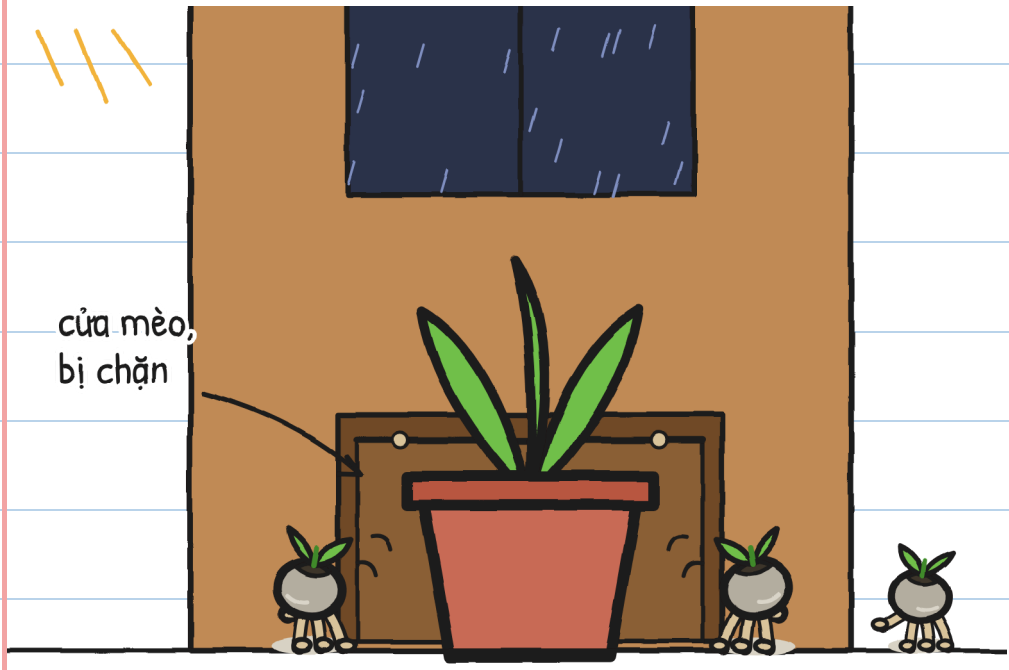

Giờ chúng ở khắp bếp, trong bóng tối.

Bọn tớ thử đủ mọi cách:

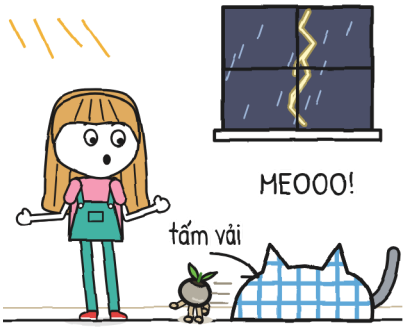

Julita: bắt được Sấm.

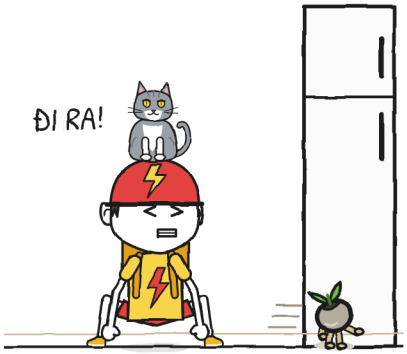

Tonio: Sấm bắt được cậu ta.

Mẩu: một!

Bà Flora: hai!

Sấm cũng đi bắt chúng.

Nó nhìn được trong bóng tối.

Tonio sợ mèo.

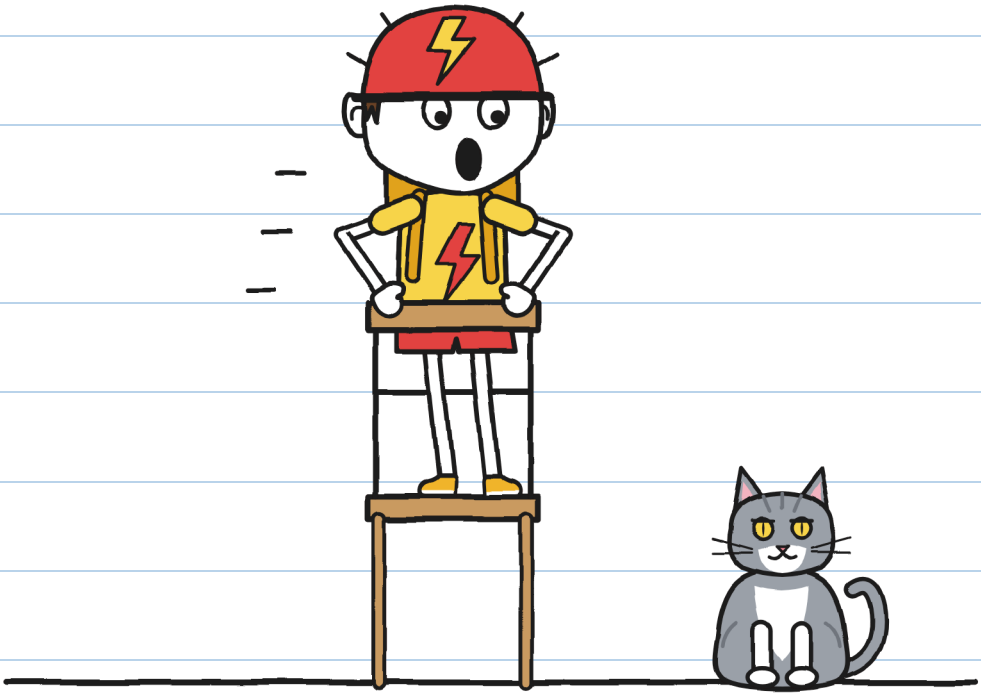

—Là Sấm! —Julita nói.

—TỆ HƠN! —Tonio hét.

Hai nỗi sợ, một cái tên. —J.

Từ dưới bàn, tớ thấy: chúng luôn quay về cửa mèo.

Tớ vẽ một sơ đồ.

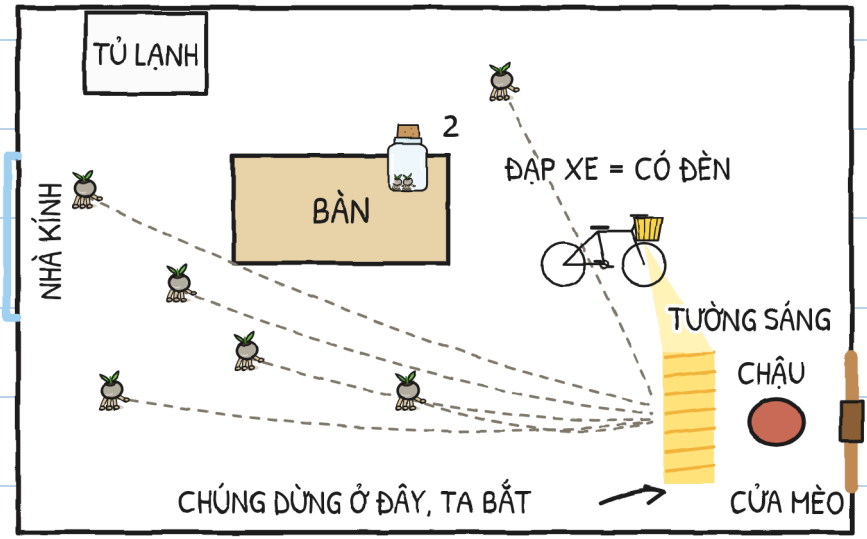

—Tonio, đèn xe cậu có sáng khi đạp không?

—Tất nhiên.

—Hôm nay cậu sẽ giao ánh sáng.

Bọn tớ dựng xe đạp lên. Đèn
xe hướng vào cửa mèo. Và Tonio đạp.
Cậu ta đạp như chưa bao giờ.
Sấm nhảy lên người cậu ta.

CHỚP cũng có ích. —J.

Các hạt đứng lại ở chỗ có đèn.

Bọn tớ bắt chúng: ba, bốn.

Sấm ngoạm một hạt.

—Năm! —bà Flora nói.

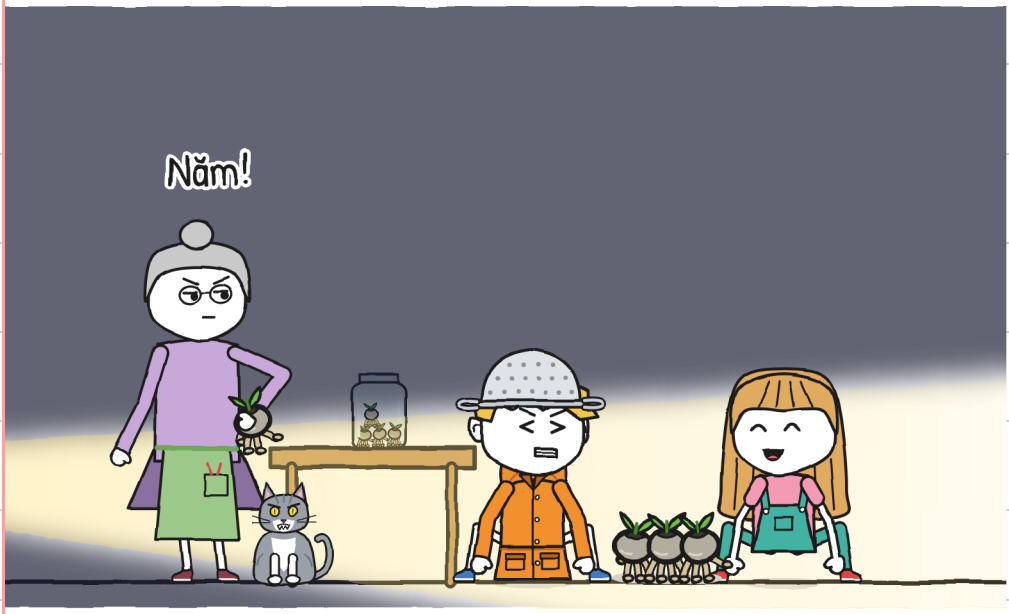

Sáu.

Bà Flora đậy nắp lọ.

Sấm nhảy lên bàn và làm đổ nó.

Tonio chụp được nó giữa không trung.

Nhưng cậu ta ngừng đạp. Đèn tắt.

Trong bóng tối: tách, tách,
tách. Cửa mèo kêu cạch.
Trên sàn còn một hạt.
Julita chộp được nó. Bảy.

Hạt thứ tám chui qua cửa mèo.

—Tớ đi bắt nó! —Julita nói.

—Có sét thì không
ai ra ngoài —bà Flora nói.

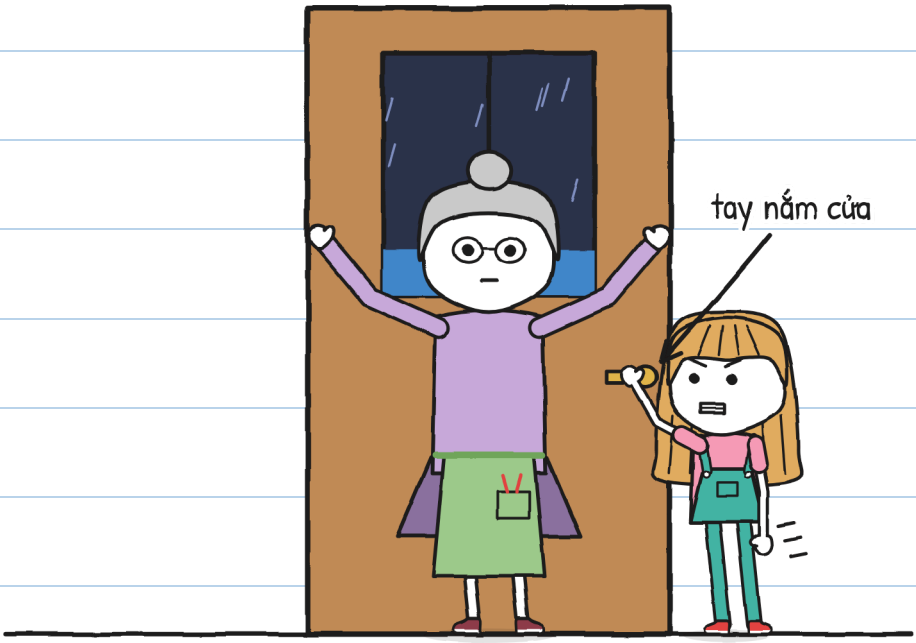

Julita không buông tay nắm cửa.
Cửa mèo kêu cạch. Là Sấm,
không có hạt thứ tám.

—Một con voi, hai con voi.

Ùng ùng.

—Rất gần —Julita nói.

—Đi trồng chúng, trong bóng tối —bà Flora nói.

—Ở trong đó ạ? —Julita hỏi.

—Sét ở lại bên ngoài.

Bà Flora nhìn Mẩu.

Mẩu nhìn tớ. Và nấc.

CHƯƠNG 4

Hức

Trồng một cây đèn
lồng con như thế này:

TRỒNG ĐÈN LỒNG CON

1.

Đất ướt của cơn giông.
(Đất nước máy thì không.)

2. 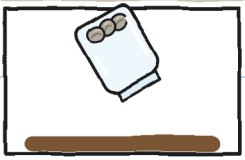

Mở lọ.
(Mở trước, chúng chạy mất.)

3.

Tắt hết đèn.
Chúng tự chui xuống đất.
(Đừng tự chôn chúng.)

4. 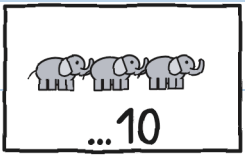

Trước khi giông qua:
Quá mười,
chúng không được trồng.

Bà Flora quay một cái tay quay.
Những giọt nước vẽ chảy xuống.
Mưa thật rơi xuống bệ đất.

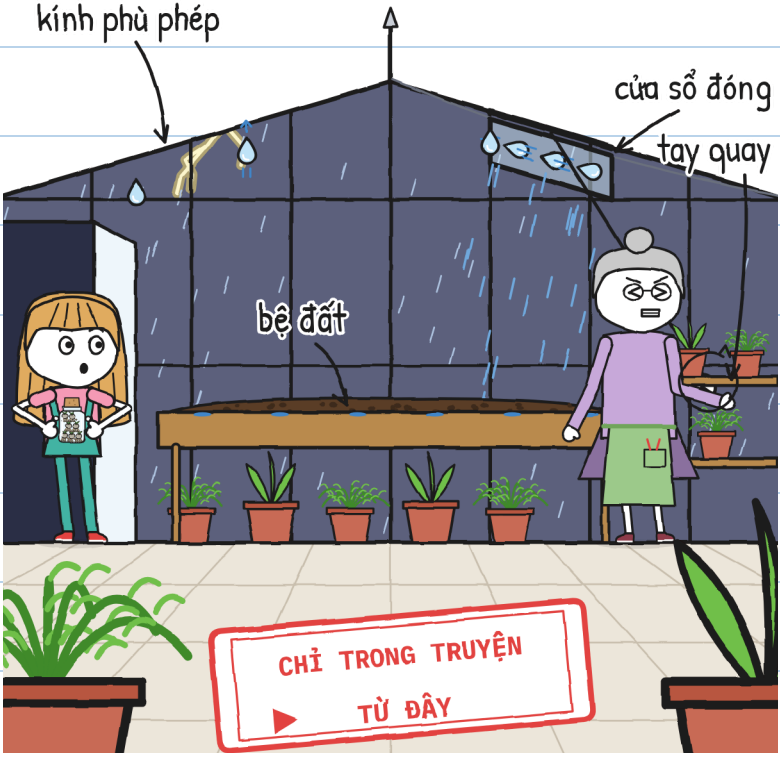

Giông thật: không bao giờ vào nhà kính. —J.

—Tắt hết đèn —bà Flora nói.

Nhưng Mẩu đã ở bên trong, dưới bệ đất.

Bà Flora kéo nó. Mẩu bám vào các chậu.

Mỗi lần tớ nấc, Mẩu lại sáng lên.

Tớ vẽ ra để hiểu cho rõ:

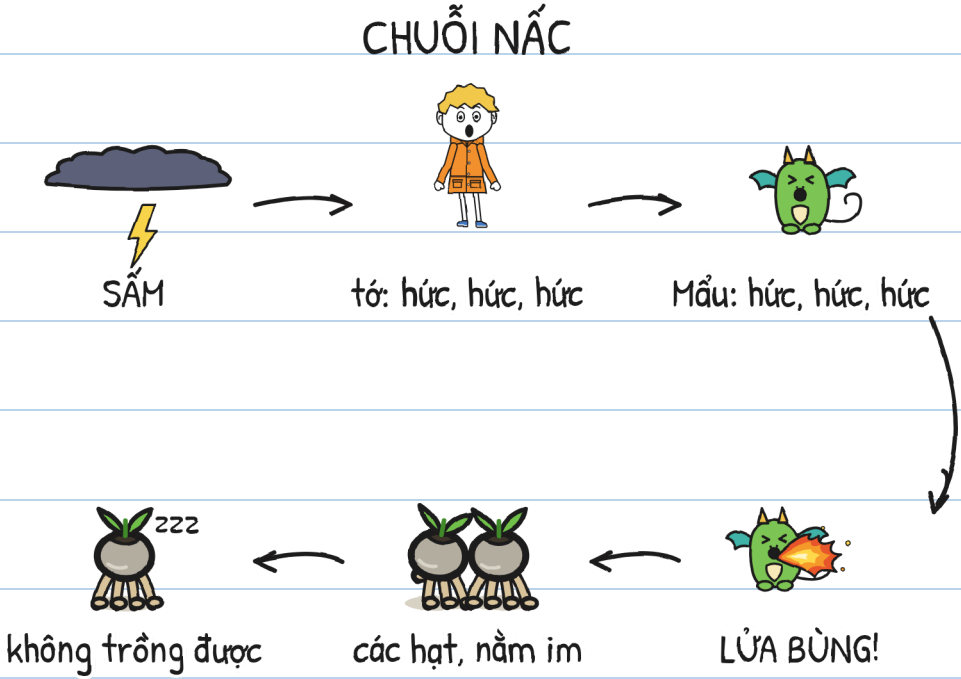

Trong bếp, tiếng nấc có ích.

Trong nhà kính thì không.

Phải bẻ gãy cái chuỗi này. —J.

Bọn tớ thử các cách chữa nấc:

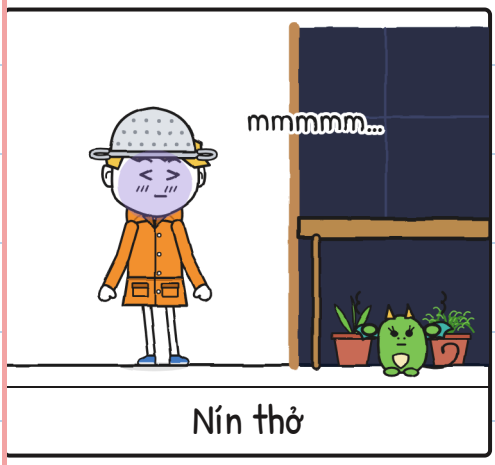

Nín thở

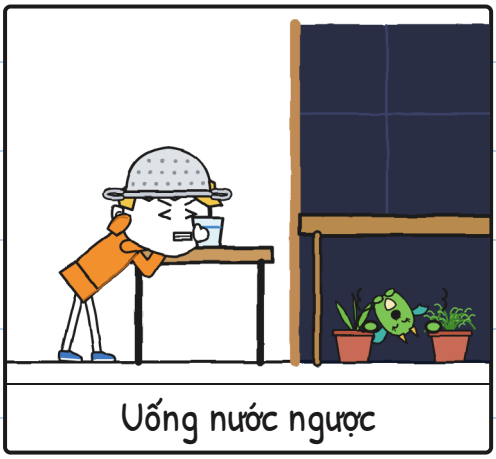

Uống nước ngược

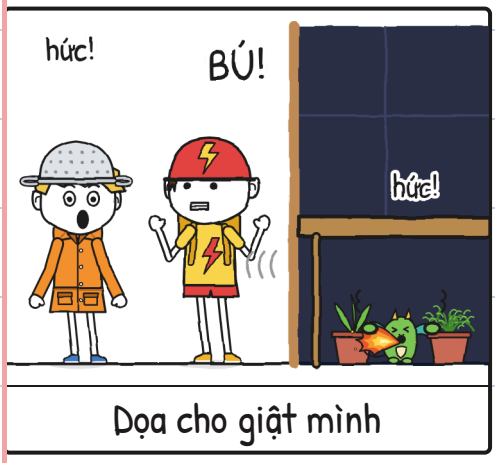

Dọa cho giật mình

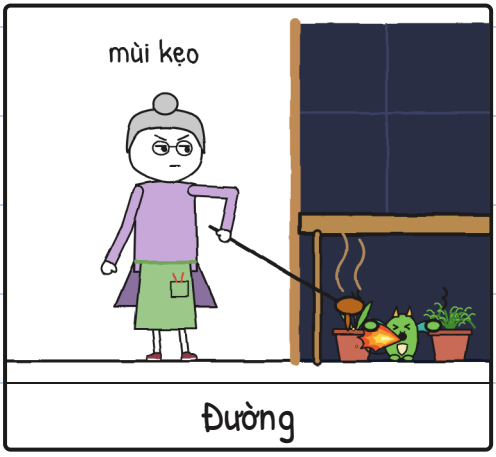

Đường

Cách chữa: không. Tiếng nấc: nhiều. —J.

—Bốn, năm con voi —Julita đếm. Ùng ùng. Xa hơn. Bảy hạt chạy vòng. Tớ vẫn nấc.

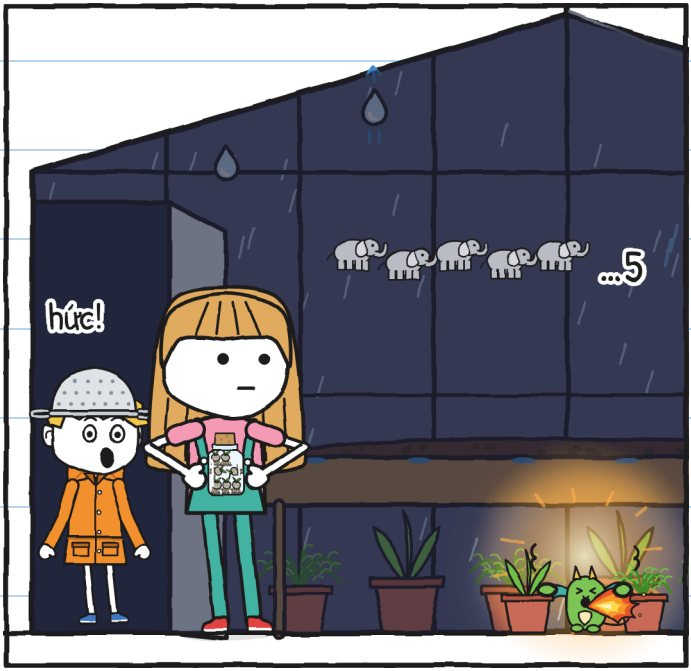

—Nếu đếm tới mười một thì sao? —tớ hỏi.

—Lại thành đá —Julita nói.

—Mẩu bắt chước nỗi sợ của cậu —Julita nói.

—Ở lại với nó.

Kế hoạch của tớ hết tác dụng rồi:

Kế hoạch giấu nỗi sợ của tớ:

1. Nói là tớ rất thích.
2. ~~Không nấc.~~ hức hức hức hức hức
3. ???

Còn số 3 đâu? —J.

Tớ đã cố. Thật đấy.

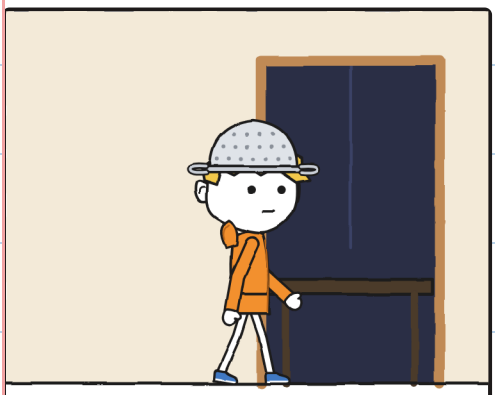

Một chân trong.

Một tiếng sấm.

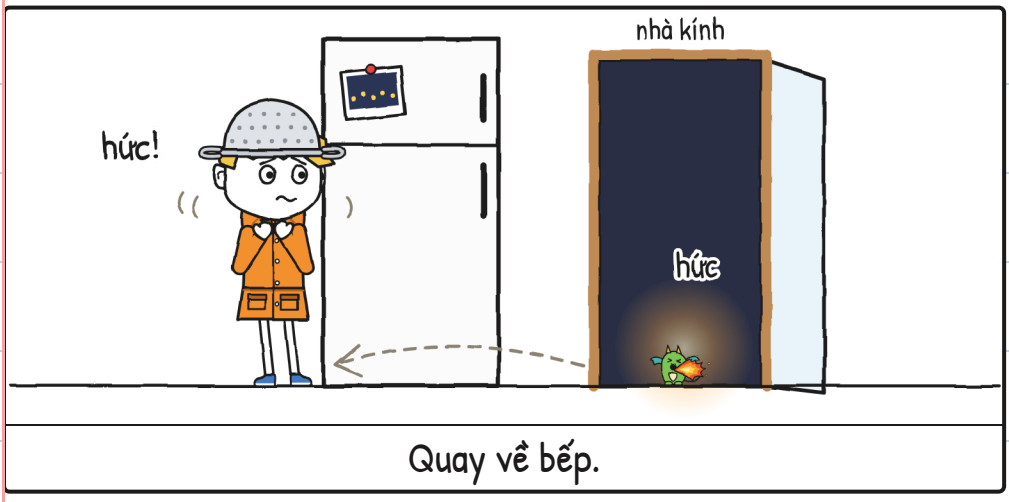

Quay về bếp.

Ở nhà kính, sấm to hơn.

Tớ nhìn lên qua mái kính. Những con rồng của cô Vera bay trong cơn giông.

Chúng không nấc.

—Đi nào, thợ săn —Tonio nói.

Tớ đợi câu đùa. Nó không đến.

Tớ đưa cái rá cho bà Flora.

Và tớ bước vào.

Với nỗi sợ thì được. —J.

Bên trong, mưa ồn ào. Tớ bò vào dưới bệ đất. Mẩu run như tớ.

ẦM ẦM! Tớ nấc. Mẩu nấc.

Bọn tớ là hai thợ săn giông.

Từ cửa, Julita nói khẽ.

—Có tớ đếm cùng.

CHƯƠNG 5

Có tớ đếm cùng

Và bọn tớ đếm.

—Một con voi, hai, ba, bốn, năm, sáu.

Ùng ùng. Xa hơn.

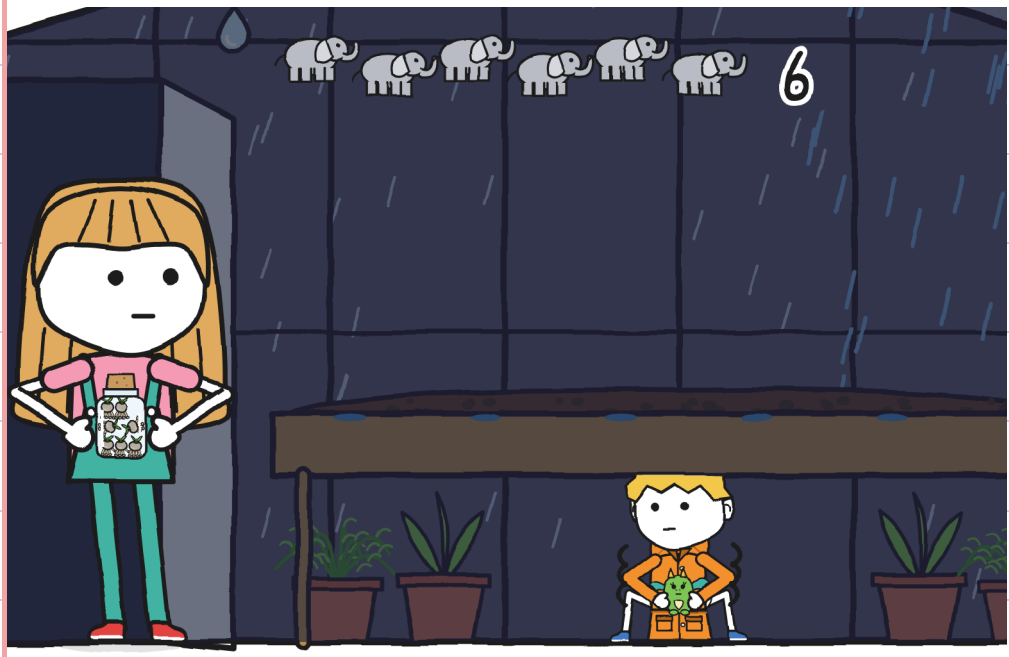

Tớ đếm sáu con voi. Nỗi sợ vẫn ở đó.

Tớ thử nói sự thật.

—Tớ sợ sấm.

—Tớ biết —Julita nói.

Cậu vẽ nó ở trang 6.

—Tớ sợ mèo —Tonio nói.

—Còn bà sợ phải đợi —bà Flora nói.

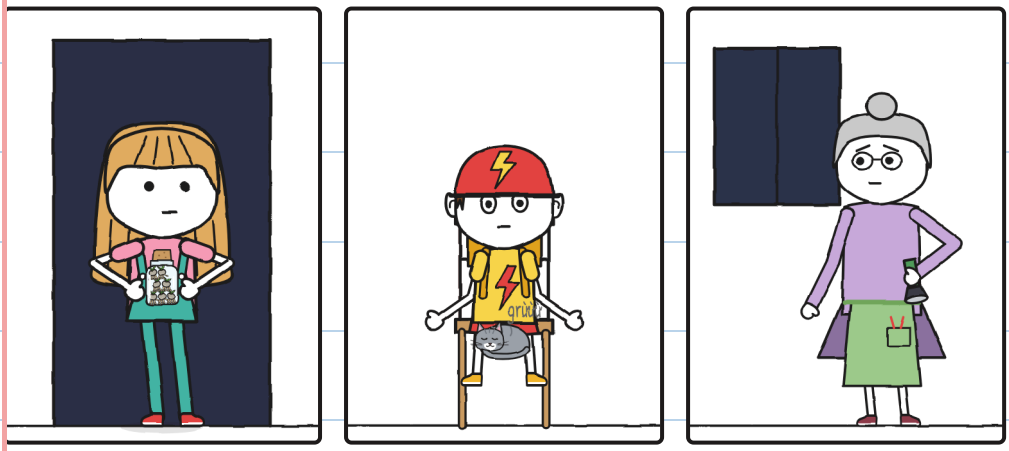

Còn tớ sợ cầu ván. —J.

Không ai cười. Tớ không còn một mình.

Bọn tớ thở chậm.

Bọn tớ đếm tới chín. Tớ không nấc.

—Bây giờ! —bà Flora thì thầm.

Julita nhón chân bước vào.

Bạn ấy mở nắp lọ.

Tách, tách, tách. Có gì đó bò ra khỏi lọ.

Bọn tớ đếm tới mười. Ùng ùng.

Và bọn tớ nhìn thấy:

Cái lọ trống không.

Có bảy cái lỗ nhỏ trên đất.

Và cây đầu tiên bừng sáng.

Bảy cây đèn lồng con. Mỗi cây có một mẩu tia chớp.

Mẩu không nấc. Nó nhìn những cây đèn lồng con, giống hệt tớ.

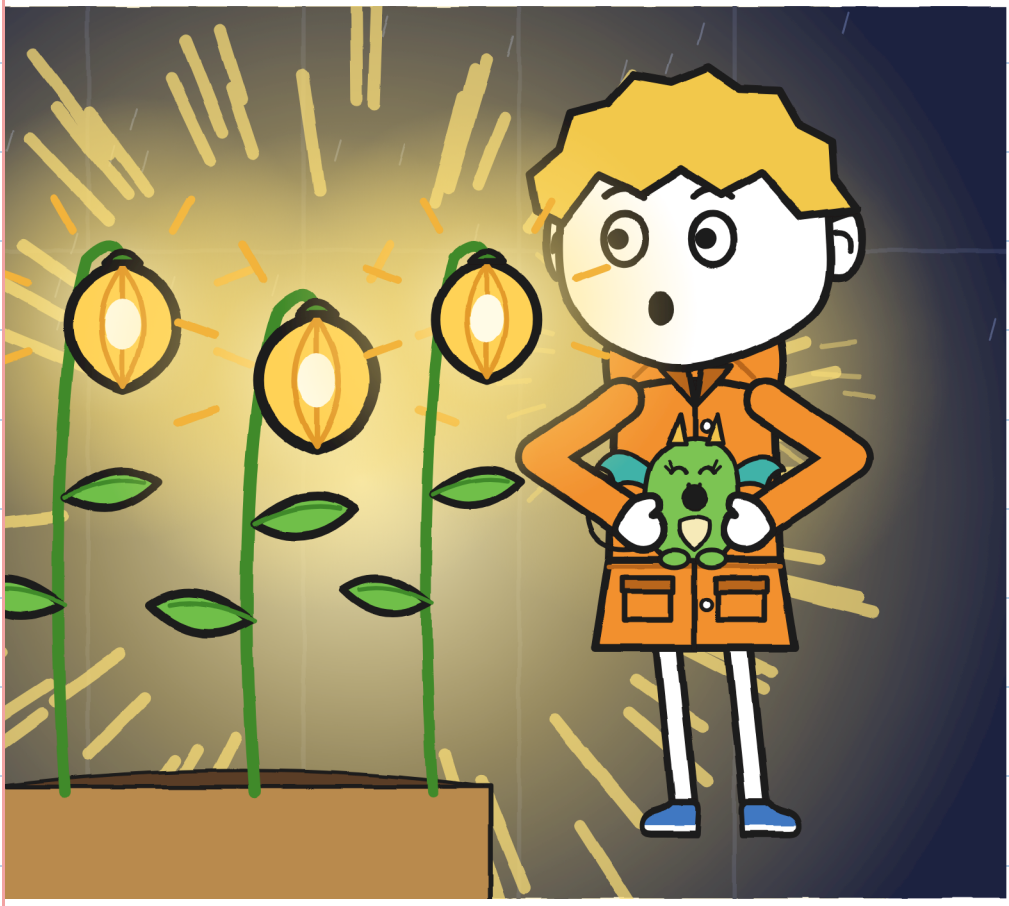

Bà Flora chạm vào
một cây đèn lồng con.
—Lối đi ven kênh ngày
xưa là thế đấy —bà nói.

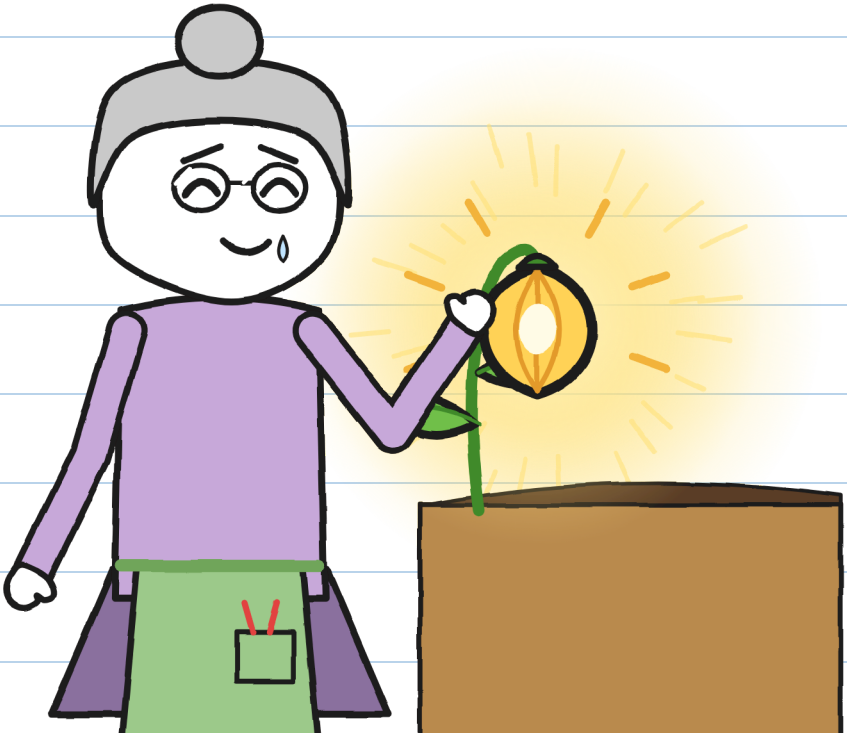

Tớ cũng chạm vào một cây. Nó ấm ấm.

Bà Flora lấy một cây
bút. Cuối cùng bà sắp ký.
Julita chặn bà.
—Chưa ạ. Còn
thiếu một cây —Julita nói.
Rồi bạn ấy gỡ cái nhãn.

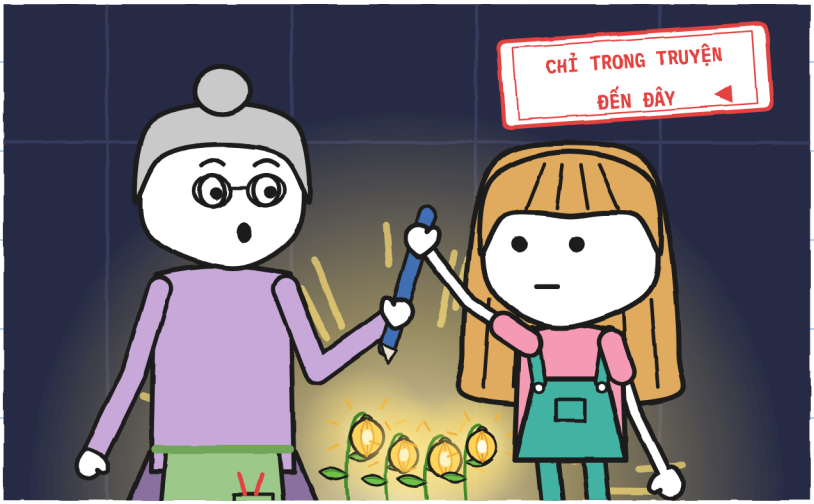

Giao thì phải giao đủ. —J.

Bọn tớ đợi nửa tiếng sau
tiếng sấm cuối. Mưa đã tạnh.

Hạt thứ tám vẫn ở ngoài
kia, trong bóng tối.
Không có chữ ký, gói số
2 bay về lúc bình minh.

—Mình đi tìm nó thôi —Julita nói.
Bà Flora gõ ba cái vào
bức tường rào. Bà gọi cô Vera.

—Lần này các cháu không
đi một mình —bà nói.

CHƯƠNG 6

Hạt thứ tám

Bọn tớ ra ngoài cùng bà Flora
và cô Vera. Tớ mang Mẩu trong áo mưa.
Bọn tớ tìm trong sân và dọc kênh.

Không thấy gì. Có thể
là hòn đá nào cũng được.

Cây đèn lồng con bé xíu,
có đèn thì không thấy.
—Tắt đèn đi —tớ nói.
Bọn tớ đứng im.
Ở cuối lối đi có một đốm sáng nhỏ.

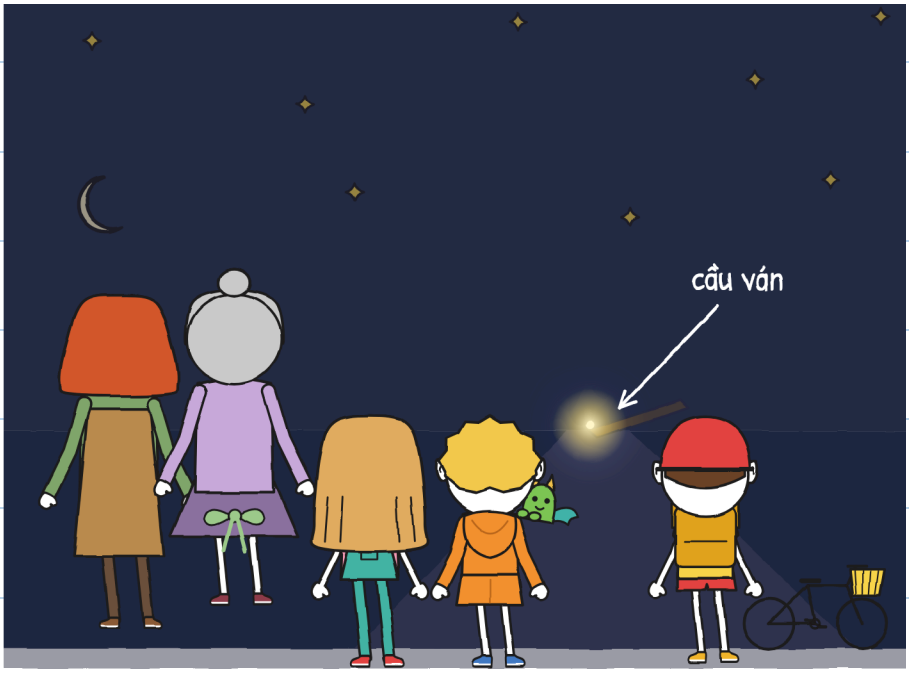

Ngay chân cầu ván.

Mưa cuốn nó theo lối nhỏ tới con đường ven kênh. Nó tự trồng mình ngay chân cầu ván. Nhìn từ xa, là một đốm sáng; nhìn gần, nó chiếu sáng mọi thứ.

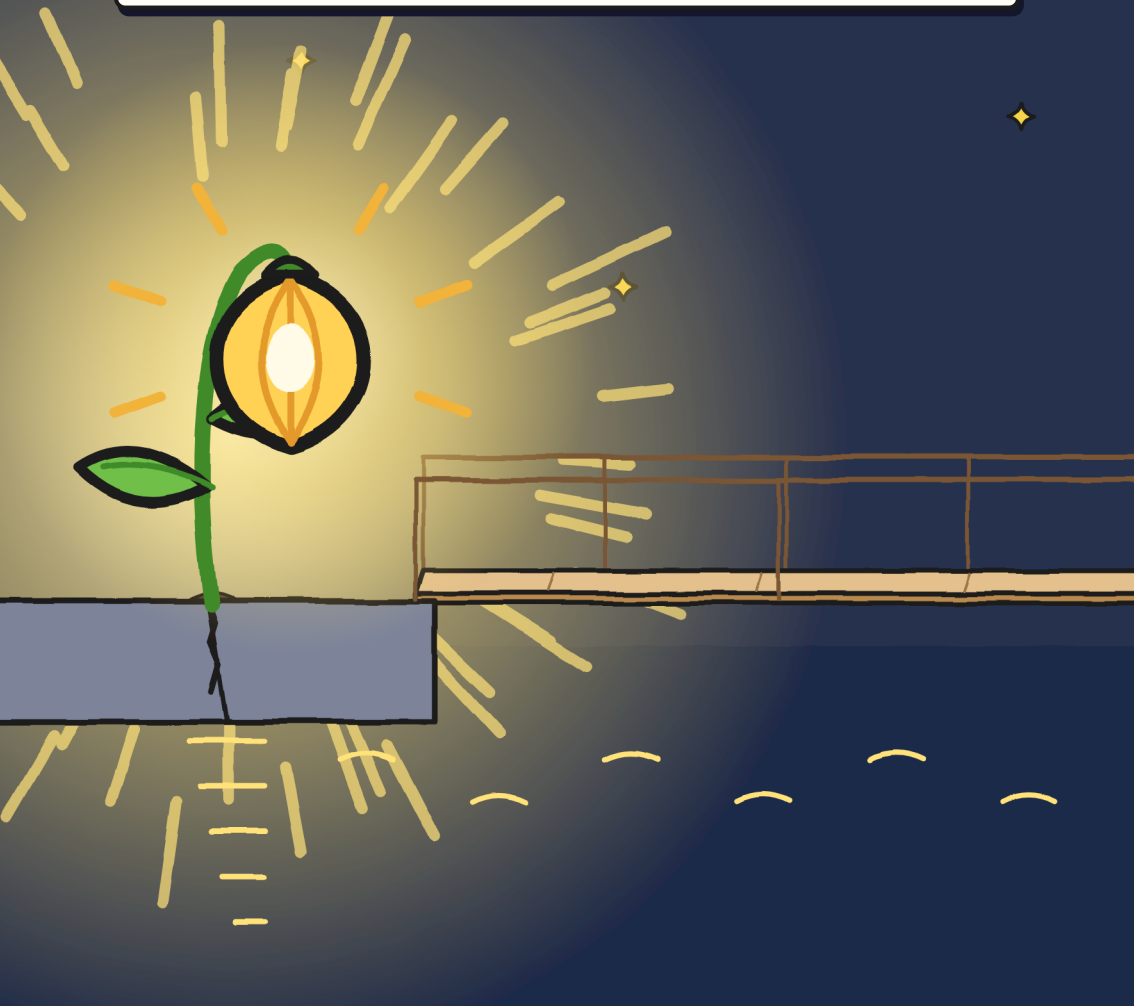

Julita nhìn cầu ván. Có ánh sáng, nó trông khác. Bạn ấy đặt một chân lên cầu ván. Rồi rút lại.

Gần như hết sợ rồi. —J.

—Cây này ở lại đây —bà Flora nói. Bà ký bằng mực xanh lá.

SỐ 2 · DỄ VỠ

NƠI ĐẾN: Flora, Kênh 9

CHƯA CÓ SẤM, ĐỪNG MỞ

NGƯỜI GỬI: R.

TRẢ LẠI

ĐÃ GIAO · Flora

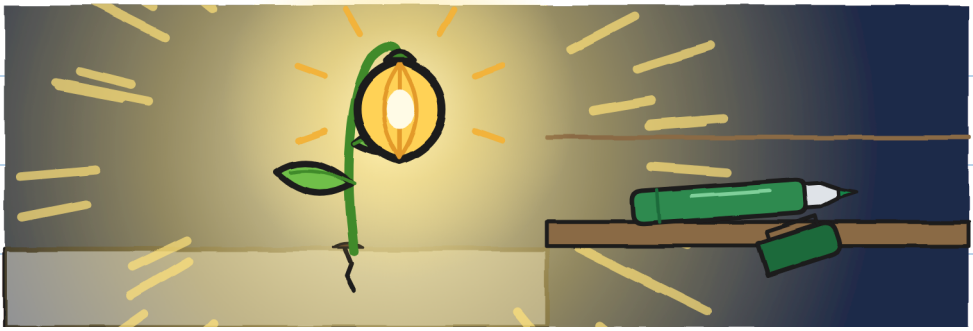

Bà Flora đưa tớ cái rá.

—Cho cơn giông sau —bà nói.

Cô Vera chở bọn tớ về cửa hàng
bằng xe tải nhỏ. Cô quay
về với những con rồng.
Cửa hàng tối om. Cô Mara không có đó.
Cô ở bên dưới.

—Qua chưa? —cô Mara hỏi.

Một cái chăn. Bịt tai.

Một cái xoong làm mũ.

—Cháu cũng sợ sấm —tớ nói với cô.

Cô vén chăn lên.

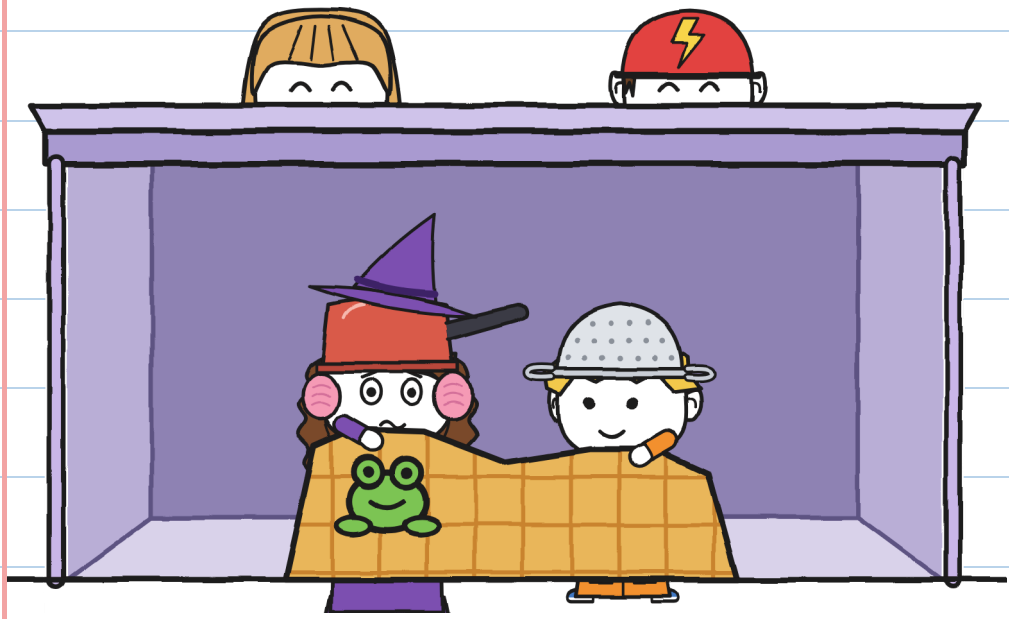

Tớ chui xuống dưới quầy với cô.

Cô Mara đặt một cái thùng cho Tonio.

—Chỗ của cháu —cô nói.

Tonio viết "và mèo" lên ba lô.

Giờ thì nó nói đúng sự thật. —J.

Tớ sửa kế hoạch của mình với sấm:

1. Đếm voi.
2. Cùng ai đó.
3. Nấc: không sao.

Đừng nói cậu là thợ săn. —J.

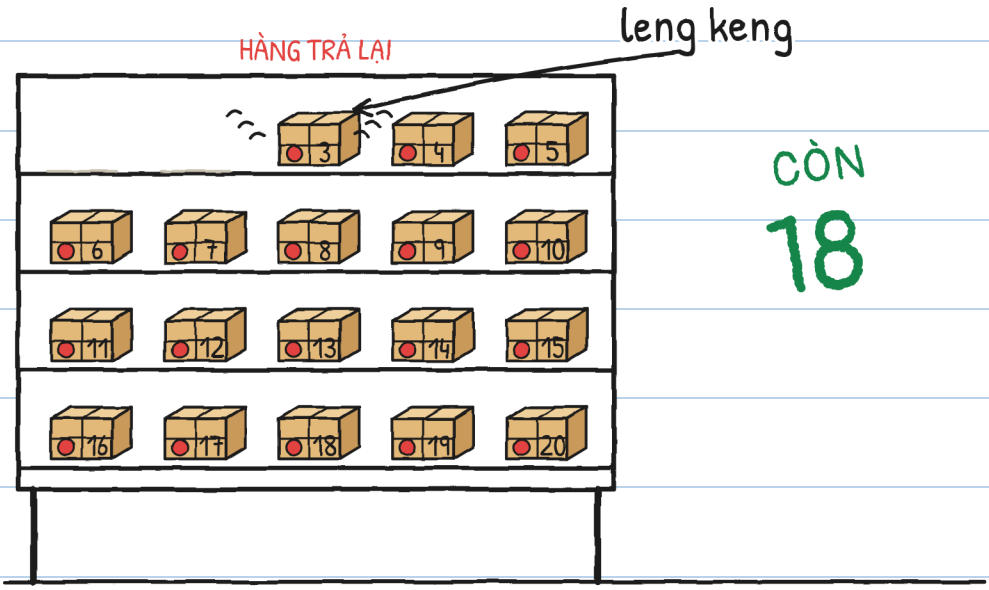

Một gói hàng trả lại kêu lên: leng keng.

SỐ 3

CHO TONIO BÉ

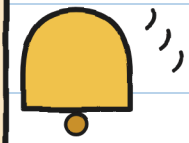

Mặt Tonio đỏ bừng.

GIAO HÀNG BẤT KHẢ THI · 3

(sắp ra mắt)

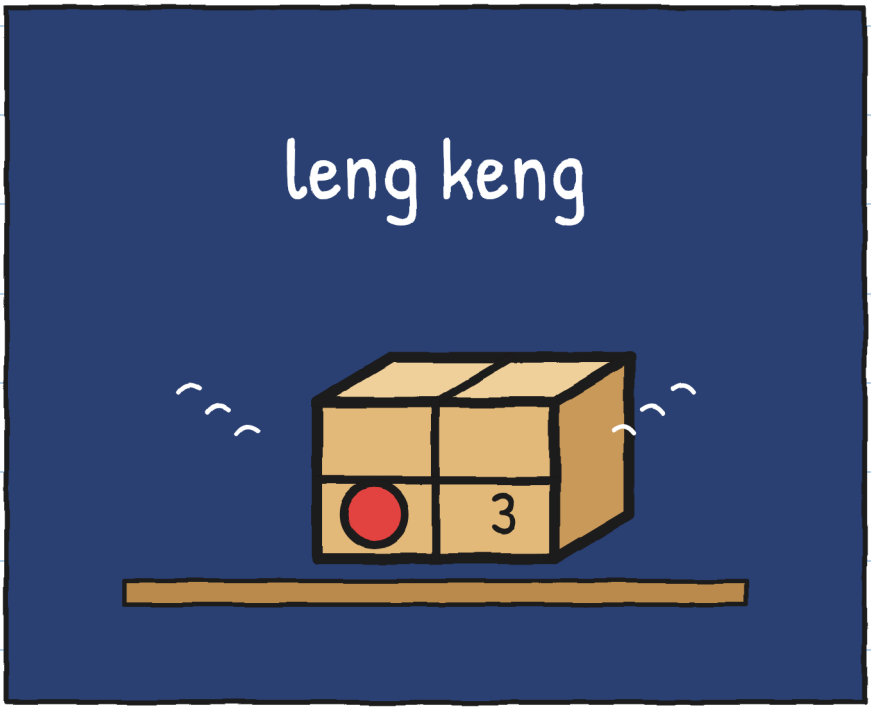

Ai gửi hàng cho Tonio? —J.

KHU PHỐ (phiên bản 2)

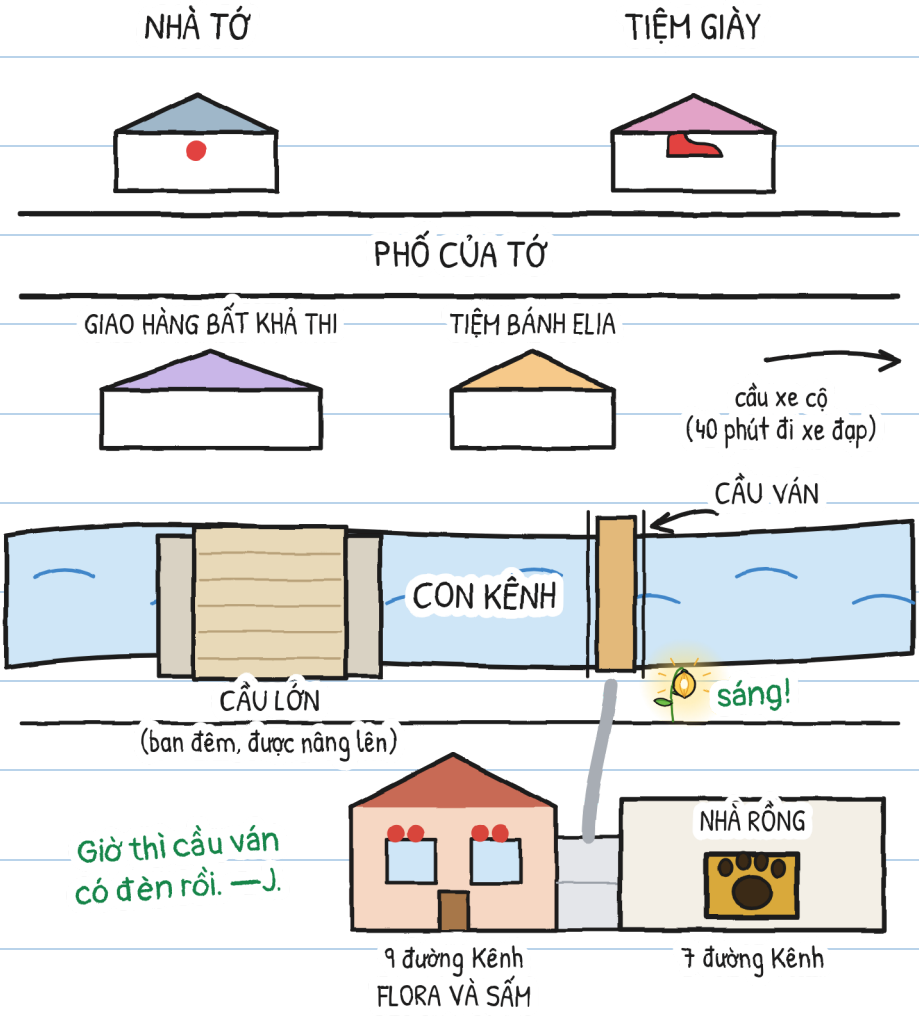

BỌN TỚ BIẾT VỀ R.

R.

1. Chữ viết xấu (cô Mara).
2. Cô Vera tái mặt.
3. Từng trồng đèn lồng con cùng bà Flora.
4. Giữ lời, nhưng chậm.
5. Làm ra kính phù phép.

6. Không ai nói ra tên. —J.

Còn cậu thì sao? Cậu nghĩ R. là ai?

Tớ nghĩ R. là...

MỘT CÂU CHUYỆN, SÁU CỠ

Có sáu cỡ, từ 3 đến 16 tuổi, và hơn 20 ngôn ngữ.

CỠ XXS · PRE-A1
JULITA BẮT ĐƯỢC HẠT SỐ BẢY.

CỠ XS · A1
Trên sàn còn một hạt. Julita chộp được nó. Bảy.

CỠ S · A2
Lại chóp: trên sàn chỉ còn một hạt. Julita chộp được nó. Bảy.

CỠ M · B1
Với tia chớp tiếp theo chỉ còn một hạt, và Julita chộp được nó. Bảy.

CỠ L · B2
Khi chớp lên lần nữa, trên sàn chỉ còn một hạt, và Julita chộp được nó. Bảy.

CỠ XL · B2-C1
Tiểu thuyết minh họa · 13+
Các trình độ theo CEFR chỉ mang tính tham khảo.

Cùng một cơn giông. —J.

DÀNH CHO GIA ĐÌNH VÀ GIÁO VIÊN

Luyện tập từng chương tại linguaula.com

GIÔNG THẬT: PHẢI LÀM GÌ

1. Nếu nghe thấy sấm, dù ở xa, hãy vào nhà: sét đã có thể đánh tới bạn.
2. Ở trong nhà, cùng một người lớn, tránh xa cửa sổ, cửa ra vào và kính. Không vào nhà kính, không lên cầu, không đứng dưới cây, không lại gần nước.
3. Đừng ra ngoài cho tới nửa tiếng sau tiếng sấm cuối cùng.
4. Đếm voi giúp biết một tia sét đánh gần hay xa, và giúp bạn bình tĩnh. Nó không cho biết khi nào thì ra ngoài được.

ĐẾM CƠN GIÔNG CỦA BẠN

Ở trong nhà, đếm voi.

Chớp	Con voi	Ki-lô-mét (khoảng 3 giây một cái)	Tia sét đó gần hơn hay xa hơn?
1	15	5	–
2	9	3	gần hơn